

Oponentký posudek bakalářské práce

Daniel D. Hromada, Báseň o jablku

Práci Daniela Hromady je velmi obtížné hodnotit, protože nesplňuje – kromě rozsahu a literatury – téměř žádné kritérium bakalářské práce. Její téma – pokud by se o něm dalo vůbec hovořit – je snaha přesvědčit čtenáře o metaforické vazbě mezi ženským prsem a jablkem, což se mu nakonec doložit nepodařilo. Jazyk přechází ze slovenčiny do (nevalné) angličtiny, s řadou nepřeložených citátů německých a francouzských a autor nedovedl ani očíslovat stránky. O metodě sám hrdě prohlašuje, že žádnou nemá (str. 62).

Základní problém je tedy v tom, že autor si spletl žánr a práci, která by možná i některé čtenáře jeho věku a spíše pubertálního rozpoložení oslovila, předkládá jako doklad, že mu má být udělen akademický titul.

Hromada, kterého znám velmi dlouho, je mimořádně nadaný student, který ovšem se svým nadáním zachází velmi svérázně a výsledky jeho dlouhodobého cestování mne silně zklamaly. Předložená práce je další etapou jeho umíněného přesvědčení, že z libovolné řezanky textů se musí dát vykřesat nějaký „automatický smysl“ – rozumí se, algoritmem. Tentokrát ji navíc provází velmi nedbale zpracovaný „matematický aparát“. (Jen namátkou: Matrix 3 na str. 17 není nikde rozumně popsána, hodnota „0.6“ uvedená v popisu se v tabulce vůbec nevyskytuje a matice by se měla označit spíše jako trojúhelníkovitá než „diagonálně symetrická“ – str. 19 – neboť je to zobrazení neorientovaného grafu a nevznikla výpočtem, nýbrž přímo vyplněním tabulky. „Matrix 4“ – str. 21 - vypadá sice věrohodněji, je však jen výsledkem normalizace té předchozí.) V textu zavádí autor různá kouzla („sanskrtizačný zámer“, str. 25; regulární výraz s metaznakem „?“; str. 26; znak „disjunkce“, str. 37 – popsané ovšem jako konjunkce!), která s velkou slávou použije na jednom místě a pak tiše opustí, takže budí oprávněné podezření, že se jedná spíše o „dýmovníci“, o trik, jemuž Francouzi říkají „pour épater le bourgeois“. Totéž ostatně naznačují i poznámky 24, 29, 30. Podobně i tabulka na str. 49, když čtenář rozluští její dobře utajený význam, neříká k jeho tématu vůbec nic, o diletantských „průzkumech“ a jejich testování ani nemluvě. Co mohu ocenit je vskutku pěkný graf na str. 47, což je ovšem zásluha pozoruhodné tiskárny, nikoli autora práce.

Velmi hubený výsledek jeho manipulací s daty (kromě asociační vazby mezi „ovocem“ a „jablkem“ resp. „květinou“ a „růží“ žádná jiná není významná a dokonce i „prs“ se asociuje buďto s mlékem – anebo s masem!)) mají tedy zachránit na jedné straně formální hříčky a na druhé si autor vypomáhá otřelými banalitami někdejších hippies (květiny, ňadro, láska a mír) nebo siláckými primitivismy a la Wilson. Autor si ovšem nevšiml, že Wilsona lze najít i jiné, a to skutečně zajímavé věci. To všechno je ponořeno do jakéhosi dětinsky erotického nálevu, který je místy docela milý, jinde ovšem už vyloženě trapný. S bakalářskou prací to ale nemá co dělat.

Jakkoli nerad takové soudy vynáším, souhrnem mi nezbyvá než navrhnout, aby komise práci **odmítla**, protože nesplňuje nároky, kladené na obsah bakalářské práce na UK.

V Praze 11.3.2009

Prof. Jan Sokol